

Falënderimi i takon All-llahut, Zotit të botërave, Atij që krijoi qiejt dhe tokën, bëri errësirën dhe dritën e mëpastaj ata që nuk besuan u bënë mohues ndaj Zotit të tyre.

Gjithashtu falënderimi i takon Atij që i bëri melekët me nga dy, tre apo katër krahë, i Cili shton nga krijesat e Tij atë që don, e Ai mbi çdo gjë është i Fuqishëm dhe i Madhërisëm. Dëshmoj se s'ka të adhuruar pos All-llahut [subhanehu ve teala] dhe se Muhammedi [sal-lall-llahu alejhi ve selem] është rob dhe i Dërguar i Tij, i cili komunikoi shpalljen, kreu përgjegjësinë që pati, këshilloi ummetin dhe luftoi derisa i erdhi e vërteta. Paqja dhe shpëtimi qofshin mbi të, familjen dhe shokët e tij.

O ju besimtarë, njehsues të Zotit, kësaj radhe do të flasim mbi temën *"Përgëzim për mëkatarët"*. All-llahu [subhanehu ve teala] dërgoi Pejagmberin [salAll-llahu alejhi ve selem] mëshirë për mbarë botën. Cilësi e veçuar e tij ishte pendimi, andaj u quajt Pejgamber i teubes (pendimit), i cili hapi derën e pendimit për ata që nxitojnë drejt tij, i cili zgjati litarin nga qielli deri në tokë – litarin e pendimit dhe ua dha atyre që kishin ngarkuar veten me mëkate si dhe iu bëri me dije se kanë një Zot Bujar, të Mëshirshëm dhe Mëkatfalës.

All-llahu [subhanehu ve teala] pranoi gruan e cila nxitonte kah Ai për t'u pastruar nga mëkati. Tregohet ky rast i vërtetë, mjaft i prekshëm. Nuk vërehet diç e çuditshme tek ajo, ndërsa Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] ishte ulur me shokët e tij. Ajo gjithnjë e më tepër afrohej me fytyrë të trishtuar, të zbehur, të frikësuar... Besimtare e cila falej dhe agjëronte, por ja, nuk i kishte shpëtuar mëkatit dot, kishte bërë amoralitet.

E dinte se All-llahu [subhanehu ve teala] do të ngjallë çka ka nën tokë dhe mbi të, megjithatë kishte rënë nën ndikim të epshit. Erdhi te Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] dhe i tregoi çfarë kishte ndodhur. Atë as që e kishte spionuar dikush, as që Pejagmber [salAll-llahu alejhi ve selem] kishte pyetur për të, por ardhja e saj te Pejgamberi (alejhi selam) ishte nxitur nga dëshira e madhe për t'u penduar, përkundër asaj që dinte se do të gurëzohej. Po ngazëllente imani tek ajo besimtare. Përhëndeti Pejgamberin [salAll-llahu alejhi ve selem] me kokë të ulur, e ai ia ktheu selamin. E turpëruar i tregoi mëkatin e bërë, Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] i mëshirshëm ktheu kokën në anën tjetër dhe nuk desh ta dëgjoj fare një lajm të tillë, duke thënë: "Mendo! Ndoshta nuk ke kaluar kufirin. Ngase dëshironte besimtarët të jenë larg këtyre gjërave të liga të cilat e hidhërojnë All-llahun [subhanehu ve teala]. Por kjo grua e bindur thellë në All-

llahun [subhanehu ve teala] dhe ligjin e Tij kalon në anën tjetër të Pejgamberit [salAll-llahu alejhi ve selem] dhe pret me padurim gjykimin e tij. Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] ktheu fytyrën drejt saj dhe i tha: "Kthehu, linde fëminë që ke pastaj eja sërish tek unë (meqenëse ishte shtatzënë)", dhe këtë e tha duke mos kërkuar dëshmitarë ta dëshmojnë ardhjen e saj e as që e shkoi ndokund si argument ngase pendimi ishte bërë me anë të vullnetit të saj të lirë. Kështu Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] pasi që u largua gruaja iu drejtua të pranishmëve: "O ju njerëz, nëse ndokund i ndodh diçka e ngajshme me këtë atëherë le ta mbulon turpin me mbulesën e All-llahut (mos ta shfaq publikisht), e nëse sprovohet dhe kuptohet, i gjykohet atij me Sheriat". Pasi që gruaja lindi fëminë dhe mbushi fëmiju dy vjet, erdhi te Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] për t'iu ekzekutuar dënimi dhe për t'u pastruar nga mëkati. Subhanallah! Ndodhi që të mahnit, fëmiju i posa lindur e drejton shikimin kah nëna e tij, i kënaqur, kurse nëna e tij kërkon vdekjen për ta kënaqur Zotin e saj. Ajo i tha Pejgamberit [salAll-llahu alejhi ve selem]: "Më pastro!". Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] tha: "Kush po e merr nën mbrojtje këtë fëmijë, do të jetë shoku im i afërt në Xhennet si këto dy gishtërinjtë (dhe bëri me shenjë në dorën e tij)". Njëri nga ensarët pranoi këtë gjë, kurse gruaja e bindur në vendimin që kishte marrë për t'u penduar u drejtua me turmën e njerëzve kah shkretira e mbuluar më njerëz. Filluan ta gurëzojnë deri në vdekje. Pastaj Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] radhiti safet e muslimanëve dhe i'a fali xhenazen duke u lutur për të: "O Zot, fale dhe mëshiroje atë, nderoja vendbanimin asaj dhe zgjeroja, pastroje nga mëkatet sikurse pastrohet rroba nga papastërtia!". Pas kësaj Omeri [radiAll-llahu anhu] i drejtohet Pejgamberit [salAll-llahu alejhi ve selem] duke i thënë: "A po i'a fal xhenazen, kurse ajo ka bërë zina?" Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] iu përgjigj: "Vërtet ajo ka bërë një pendim të sinqertë, që sikur t'i ndahej shtatëdhjetë njerëzve të Medines do t'ju mjaftonte (atyre)" dhe shtoi: "Pasha Atë në dorë të të Cilit është shprti im, sikur po e shikoj atë duke bredhë nëpër lumenjtë e Xhennetit".

Ky është një tregim i një pendimi të sinqertë. Pra, ti i cili ke ngarkuar veten me mëkate apo ke shkel kufijtë e All-llahut [subhanehu ve teala], mos u pikëllo se dora e pendimit është e hapur, litari i All-llahut [subhanehu ve teala] është zgjatuar për ty. A mos ke ndëgjuar ndokund se dera e pendimit është mbyllur apo litari që shtrihet nga lartë është këputur?! Jo! Vallahi ndër ajetet shpresëdhënëse All-llahu [subhanehu ve teala] mes tjerash ka thënë:

"Ata që bënë amoralitet nga ju, apo i bënë padrejtësi vetes së tyre dhe përmendin All-llahun, duke kërkuar falje për mëkatet e tyre-e kush i fal mëkatet pos All-llahut dhe këtë që e bënë nuk e shfaqen (publikisht) duke e ditur ata këtë."

"Të tillët kanë shpërblimin me falje nga Zoti i tyre dhe kopshte ndër të cilët ka lumenj ku do të mbesin përgjithmonë. Sa shpërblim i lartë për ata që punojnë vepra të mira."

Ky është Zoti i mëshirës që shtrin dorën e Tij gjatë natës për t'ia falur atij që bën mëkate gjatë ditës, dhe (kur ndër ta) shtrin dorën e Tij gjatë ditës për t'ia falur atij që bën mëkate gjatë natës.

Njëherë Aliu [radiAll-llahu anhu] hipi mbi kafshën e tij dhe tha: Elhamdulillah, All-llahu Ekber, Elhamdulillah, All-llahu Ekber, Elhamdulillah, All-llahu Ekber. I Lartësuar je All-llahu im, unë vërtetë i bëj vetes padrejtësi andaj më fal t'i mua, pastaj qeshi, dikush nga të pranishmit e pyeti: "Pse po qesh o udhëheqës i muslimanëve?". Aliu [radiAll-llahu anhu] ia ktheu: "Kam parë Pejgamberin [salAll-llahu alejhi ve selem] duke i hipur kafshës dhe duke thënë atë që e thashë unë pastaj qeshi dhe i thashë: "O Pejgamber i All-llahut çka ke që po qesh?" Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] tha: "Kur të thotë robi i All-llahut: 'O Zot më fal mëkatet se s'ka kush që i fal mëkatet pos Madhërisë Tënde', qeshet All-llahu [subhanehu ve teala] me të dhe thotë: **'Robi Im! Ti e di se nuk i falë mëkatet askush tjetër përpos Meje, e Unë ju dëshmoj se ia kam falur atij'**". Fe shumë e lehtë që s'ka kush që e vështirëson, s'ka kush që e këput litarin e pendimit edhe po të ishin mëkatet të mëdha sa kodra.

Dëgjo se ç'thotë All-llahu [subhanehu ve teala]: **"O biri i Ademit! Sikur të kthehesh tek Unë duke m'u lutur Mua, Unë do të falë ty dhe kjo nuk më vjen rëndë. O biri i Ademit! Sikur të të arrijnë mëkatet në lartësi të qiellit dhe më drejtohesh Mua me falje, Unë të fali dhe kjo nuk më vjen rëndë"**. Andaj cili është ai që deklaroi për dikënd se ka mbaruar pendimi për atë ose ai që betohet se mëkatarët nuk kanë për të shijuar të mirat dhe begatitë e Xhennetit?! Pikërisht ky është ai i posabërë që merr guximim të flet mbi All-llahun [subhanehu ve teala], e mbyll derën e pendimit dhe ngushton gjerësinë e Xhennetit hapësira e të cilit është sa toka dhe qiejt, andaj të drejtën mbi fjalën dhe pendimin e kanë All-llahu [subhanehu ve teala] dhe i Dërguari i Tij [sal-lall-llahu alejhi ve selem].

Në kohën e Pejgamberit [salAll-llahu alejhi ve selem] një njeri kishte pirë alkool dhe Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] ia ekzekutoi dënimin. Më vonë kishte pirë prap, dhe Pejgamberi

[salAll-llahu alejhi ve selem] përsëri e dënoi me shkop dhe kështu personi kishte vepruar mbi 50 herë, atëherë një i ri nga sahabët e mallkoi këtë njeri duke thënë: "All-llahu e ndëshkoi këtë njeri që hidhëron All-llahun [subhanehu ve tealq] me atë që iu është dhënë tepër alkoolit!". Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] tha: "Mos e ndihmoni shejtanin kundër vëllait tuaj, se pasha Atë në dorë të të Cilit është shprtin im unë nuk di për te vetëm se ai e don All-llahun [subhanehu ve tealq] dhe Pejgamberin e Tij." Megjithëse pin alkool, zemra e tij akoma është e mbushur me besim e kjo siç thotë All-llahu [subhanehu ve tealq]: "**Natyrshtëria e All-llahut që ua ka lënë njerëzve në tokë dhe nuk ka ndryshim në krijimin e All-llahut, kjo pra është feja e drejtë, por shumica e njerëzve nuk e dijnë këtë**". Pra, ka nga njerëzit që i bëjnë All-llahun [subhanehu ve tealq] mëkate ditën dhe natën, por zemra e tyre akoma është e freskuar me iman dhe këta persona sikur kërkojnë nga ti t'ua hapish derën e pendimit dhe kthimit tek All-llahu [subhanehu ve tealq] si dhe t'i thërrasish drejt rrrugës së Xhennetit.

Të përkujtojmë rastin e një njeriu nga Benu Israilët i cili bëri mëkate pandërprerë dhe njeri nga të devotshmit i kishte thënë atij "Pendohu tek All-llahu", ai iu përgjigj: "Më lë mua dhe Zotin tim", ndërsa ky sërishi i tha: "Pendohu tek All-llahu", mëkatari ia kthehu: "Më lë mua dhe Zotin tim", Njeriu i devotshëm tha: "Po thua më lë mua e ti je në mëkat, Vallahi nuk të fal All-llahu ty.". U dëgjua një zë nga lartësia e qiellit: "**Kush është ai i cili ngritet më lart se Unë? O melekët e Mi dëshmoni se kam falur mëkatarin dhe ia kam humbur veprat (atij) të devotshmit, andaj le të përpjekjet sërish në vepra të mira, pra kush është ai i cili betohet me të drejtën e All-llahut, kush i posedon çelësat e Xhennetit të fut kë të don në Xhennet dhe ta nxjerr kë të don, t'ia jep atë kujt të don dhe t'ia ndalon atë kujt don.** Ai është All-llahu [subhanehu ve tealq] e askush tjetër pos Tij. Luaje rolin e përmirësuesit mes njerëzve e jo të larguesit të tyre nëse dikush bën gabime mbi njëqind herë përpiqu pas kësaj ta orientosh kah litari i All-llahut [subhanehu ve tealq], por nëse i shton mëkatet më tepër mbi njëmijë herë përsëri prezen-ton mëshirën dhe faljen e madhe që e ka Zoti i tij. Vetëm në këte mënyrë kemi vepruar sipas mësimëve të All-llahut [subhanehu ve tealq] dhe të Pejgamberit të Tij.

Vallë, si ishte raporti i Pejgamberit [salAll-llahu alejhi ve selem] me mëkatarët, athua largonte fytyrën nga ata? Jo, Vallahi përndryshe nuk do ta lavdëronte All-llahu [subhanehu ve tealq] në Kur'an e as që të quhet Pejgamber i mëshirës dhe pendimit.

Transmetohet se një sahab pasi që fali ikinidë me

Pejgamberin [salAll-llahu alejhi ve selem] i tha atij: "O Pejgamber i All-llahut kam bërë mëkat ndaj All-llahut, andaj kërkoj gjykimin tënd". Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] e pyeti: "A u fale me ne?" Tha: "Po", atëherë Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] tha: "Shko ngase All-llahu të ka falë."

Pra ky rast dhe rastet tjera janë dëshmi se Pejgamberi [salAll-llahu alejhi ve selem] rinte afër mëkatarëve, nuk i largonet nga veti, u shkonte atyre nga çdo anë, edhe pse ata duke e ndier veten si mëkatarë, nga respekti që kishin ndaj Pejgamberit [salAll-llahu alejhi ve selem], largonin fytyrat prej tij. Pejgambrei [salAll-llahu alejhi ve selem] ishte i palodhur në shoqërimin e tyre dhe me këtë safrkrim arrinte që mëkatarët të cilët ishin të dëshëpuar dhe me fytyrë të nxier t'ua kthente shpresën, ndiqimin dhe buzëqeshjen. Bile bile edhe politeistit të dhënë pas adhurimit të kotë.

E lusim All-llahun [subhanehu ve tealq] që neve dhe atyre që kanë ngarkuar veten me mëkate të na shikon me Mëshirën dhe Butësinë e Tij. Lusim All-llahun [subhanehu ve tealq] që Muhammedi [salAll-llahu alejhi ve selem] të jetë prijësi i jonë në Xhennet. Dhe në fund falënderimi i qoftë All-llahut [subhanehu ve tealq] që na bëri prej atyre që kur bëjnë mëkate e përmendin emrin e Tij me ç'rast na kaplon mëshira e Tij.

Aid el Karni

Pasi të lexoni këtë broshurë, mundësojani të tjerëve të lexojnë të njëjtën. Dhe keni kujdes, fletushka përmban ajete kur'anore, andaj ndalohet hyrja me të në vende të ndotura, gjegjësisht në toalet si dhe në vende të ngjashme.

Boton:

Shoqata Qytetare
Klubi Studentor
Rr. Stiv Naumov 7 / 18
Tel. ++389 (02) 32 23-654
1000, Shkup

Përgëzime për mëkatarët

